

Arrest

nr. 70 440 van 22 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 28 september 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. PIEDFORT, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen op 21 mei 2011 toe in België en dienden op 23 mei 2011 asielaanvragen in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 9 september 2011 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers werden hiervan per aangetekend schrijven d.d. 12 september 2011 in kennis gesteld.

Dit vormen de bestreden beslissingen, welke luiden als volgt:

Ten aanzien van eerste verzoeker:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma en heeft u de Servische nationaliteit. U heeft 6, 7 of 8 jaar van de lagere school gevolgd. In 1979 bent u traditioneel getrouwd met J.(...) M.(...) (CGVS 11/16337; O.V. 6.817.530). Zij is eveneens Roma en heeft de Servische nationaliteit. Jullie zijn beiden Orthodoxe Christenen. U heeft samen één dochter, G.(...) V.(...). U verkocht, samen met uw vrouw, goederen op de markt.

Uw moeder vertelde u dat uw vader stierf aan de gevolgen van een afranseling door een groep Tsjetniks toen u zowat drie jaar oud was, sindsdien had zij het zwaar om in het onderhoud van haar gezin te voorzien.

In het begin van de jaren 1960 werd uw broer, D.(...) in elkaar geslagen door de Servische bewakers van een steenkoolmijn waar hij ging stelen. Hierna klaagde hij over zijn rug en nieren. Omstreeks 1964-1965 stierf uw broer D.(...), volgens uw moeder aan de gevolgen van de lichamelijke schade die hij tijdens het eerdere incident had opgelopen.

U hebt twee dochters verloren die geboren werden na 8 maanden zwangerschap, één voor en één een vijftal jaar na de geboorte van uw dochter, Gabriela, die gezond is en geboren is in 1985 of 1986. U verklaarde dat de dokters u vroegtijdig uit het ziekenhuis lieten vertrekken omdat u Roma bent. Uw overleden dochters stierven beiden ten gevolge van een infectie die uitbrak na het verlaten van het ziekenhuis.

In 2009 deed een taxichauffeur oneerbare voorstellen aan uw vrouw. Wat later kwamen drie personen bij u thuis. Één bleef bij uw vrouw en de twee andere waren bij u. Zij bedreigden jullie met messen en vroegen geld. Uw vrouw gaf hen meer dan 1500 euro en goud. Verschillende burens hoorden dat u problemen had, riepen de politie op en kwamen binnen. De agressoren werden bang en één van hen viel van de trap. U ging naar de politie om klacht in te dienen. U zegt dat u er geen recht had op verdediging omdat de persoon die bij u van de trap viel aanwezig was op het politiekantoor. Hij bleek de taxichauffeur te zijn, op het politiekantoor beschuldigde hij u van zijn val. De politie raadde hem aan om klacht tegen u in te dienen. In de rechtbank vertelden uw belagers u dat u in de gevangenis zou gedood worden. U werd veroordeeld tot zeven maanden in eerste aanleg maar dit werd in beroep gereduceerd tot twee maanden gevangenisstraf.

Begin februari 2011 werd uw auto vernield. In de auto lag een briefje waarop stond 'Dood aan alle Zigane, nu is het een steen, het volgende is een bom'. U heeft geen idee wie de dader zou kunnen zijn. De politie is ter plaatse gekomen en noteerde uw klacht.

U ontving op 14 februari 2011 een bevelschrift van de rechtbank om u op 1 maart aan te melden in de gevangenis.

Ongeveer een week voor uw vertrek naar Duitsland ging u voor een feest naar uw zus. U werd nadien door 4 à 5 onbekende personen in elkaar geslagen.

Verder verklaarde u dat Roma in Servië niet gerespecteerd worden en dat u er minder rechten heeft wegens uw etnische afkomst.

Op 26 februari verliet u Servië, uw vrouw vertrok pas 3 maanden later. U verbleef ondertussen bij vrienden in Duitsland. U vroeg er geen asiel aan omdat u hoorde dat het in België veiliger was. Uw vrouw verliet Uzice op 20 of 21 mei 2011, kwam net als u op 21 mei in België aan en jullie vroeg hier op 23 mei 2011 asiel aan.

Bij terugkeer naar Servië vreest u vermoord te zullen worden door de mensen die u bedreigden.

Ter staving van uw asielerlaas legde u volgende document voor: uw identiteitskaart afgegeven op 9 maart 2010, uw paspoort afgegeven op 8 februari 2011, uw Joegoslavisch rijbewijs uitgereikt op 22 augustus 2001, een document van de rechtbank van eerste aanleg opgemaakt op 14 februari 2011 en een busticket van 26 februari 2011.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient vastgesteld te worden dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U heeft geenszins aannemelijk gemaakt uw land daadwerkelijk te hebben verlaten uit een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of dat u in geval van terugkeer naar Servië bedoelde vrees dient te koesteren of nog een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst wordt de ernst van de door u aangehaalde vrees ernstig ondermijnd door het feit dat u voor u asiel aanvraag in België ongeveer 3 maanden in Duitsland verbleef. Als reden voor het nalaten van een asielaanvraag in Duitsland gaf u aan dat u hoorde dat het in België beter zou zijn (gehoor CGVS 1 p.12).

Dit is echter geen afdoende reden. Er kan van u verwacht worden dat wanneer u buiten uw land van herkomst bent u asiel aanvraagt in het eerste land waar u aankomt, zeker indien u er voor een langere periode verblijft en u problemen kent in uw land van herkomst.

Wat betreft de taxichauffeur die oneerbare voorstellen deed aan uw vrouw, de mannen die naderhand bij u thuis binnenvielen en die dan zelf klacht tegen u indienden dient vooreerst te worden opgemerkt dat

het hier om een weinig plausibel verhaal gaat. Zo komt het weinig waarschijnlijk over dat personen die u in uw huis beroofden zelf naar de politie zouden stappen om u aan te klagen voor de verwondingen die zij daarbij opliepen, temeer daar het duidelijk niet om zware verwondingen ging (hij had een verwonding aan het hoofd maar kwam zelf naar de politie; gehoor 11/16337, p.12) en dat er naar uw zeggen meerdere getuigen waren toen zij vluchtten (gehoor CGVS 1, p.14).

U beweert weliswaar dat u vals beschuldigd werd en dat u geen eerlijk proces zou hebben gekregen in eerste aanleg omdat geen enkele advocaat u durfde verdedigen in Uzice wegens de maffieuze achtergrond van uw belagers, die ook contacten zouden hebben gehad bij politie en gerecht maar u legt geen bewijsstukken in verband met uw zaak neer die dat kunnen ondersteunen (gehoor CGVS 1, p. 14). Omtrent het document van de rechtbank van eerste aanleg dient vooreerst te worden opgemerkt dat dit document weinig behulpzaam is. Het door u neergelegde document maakt weliswaar melding van een bevel om u aan te bieden bij een penitentiaire instelling teneinde de straf uit te zitten waartoe u op 12 oktober 2009 werd veroordeeld maar bevat geen enkele indicatie over de reden van deze veroordeling of de duurtijd van de straf. Er ontbreken hierbij nog tal van documenten die meer klaarheid rond deze zaak kunnen scheppen, die u echter niet voorlegde, als daar zijn het vonnis, een document of vonnis van uw beroep in Kragujevac, de klacht die u indiende bij de rechtbank, etc.... Het zijn net deze documenten die uw verklaringen zouden kunnen ondersteunen of weerleggen. Gevraagd naar deze andere documenten verklaarde u dat u ons deze nog zou proberen te bezorgen. Tot op heden heeft het CGVS nog geen documenten ontvangen. U bent nochtans wel degelijk op de hoogte van het belang van deze documenten voor uw asielaanvraag, want u legde het document van de rechtbank van eerste aanleg zelf voor tijdens uw eerste gehoor. Het belang van en de mogelijkheid tot het neerleggen van deze documenten na het gehoor is u daarenboven verschillende keren meegedeeld tijdens het gehoor (gehoor CGVS 2 p.8). Wat betreft de mogelijkheden voor u om deze documenten nog te bekomen verliet

uw vrouw Servië pas enkele maanden na u, waardoor zij nog in de mogelijkheid was deze mee te brengen én u verklaarde dat u het document van de rechtbank bekwam via uw dochter die u dit nadien bezorgde (gehoor CGVS 1 p.11). Uit uw verklaringen dat u in beroep wel werd verdedigd en dat u in dit beroep, naargelang het moment van uw verklaring, werd vrijgesproken dan wel een strafvermindering bekwam van zeven naar twee maanden (gehoor CGVS 1, p.14; gehoor CGVS 2, p.8) kan tevens worden opgemaakt dat u ook uw advocaat zou kunnen contacteren voor een vollediger dossier. Uw oprechtheid omtrent het voorleggen van deze documenten wordt verder ondermijnd omdat u verklaarde dat alles bij u thuis gestolen is, maar tegelijk vond uw dochter nét het neergelegde document nog terug, wat toch opmerkelijk is (gehoor CGVS 1 p.11). Alles wijst er dus op dat u, indien de feiten zouden hebben plaatsgevonden, de mogelijkheid had bewijzen voor te leggen, maar dit niet heeft gedaan, nochtans is dit uw verantwoordelijkheid. Dit kan erop wijzen dat u de werkelijke reden van uw veroordeling wil achterhouden. De veroordeling waarop het door u meegebrachte document betrekking had kan voor om het even welke feiten zijn, deze staan nergens in dit document vermeld. Ik wijs er op dat het, om niet door bewijsstukken ondersteunde elementen uit de verklaringen geloofwaardig te kunnen achten, een wettelijke vereiste is dat de asielzoeker een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven, dat alle elementen waarover de asielzoeker beschikt zijn voorgelegd, en dat er een bevredigende verklaring is gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen. Het hierboven besproken en door u aangebrachte verloop van gebeurtenissen wordt dan ook niet aannemelijk bevonden en kan aldus niet de basis uitmaken van een risicoanalyse in het licht van de vluchtelingenstatus of de status van subsidiaire bescherming.

Wat betreft verder uw vernielde auto en het briefje met de bedreiging die u hierin vond, dient te worden opgemerkt dat u niet heeft kunnen aantonen dat u hiervoor geen beroep kon doen op de bescherming van de Servische autoriteiten. De politie kwam bij u thuis, ze lazen samen met u de brief. Ze bevroegen u ook over de mogelijke daders (gehoor CGVS 1 p.15). Uw verklaringen dat ze eigenlijk niets deden zijn dus niet gestoeld op enige grond. U verklaarde immers zelf geen enkel idee te hebben wie u auto vernield zou hebben (gehoor CGVS 1 p.15 & gehoor CGVS 2 p.9).

Wat daarnaast het moment betreft dat u door 4 à 5 onbekenden in elkaar bent geslagen, dient te worden

opgemerkt dat u ook hier niet kon aantonen dat dit geen eenmalige, gemeenrechtelijke en lokale gebeurtenis zou zijn. U weet immers niet wie u aanviel en waarom dit gebeurde. Voor dit voorval diende u overigens geen klacht in bij de politie zodat niet kan worden besloten dat u geen beroep kon doen op de bescherming van uw autoriteiten (gehoor CGVS 2 p.10). Als u de politie niet op de hoogte brengt van dit voorval, kunnen zij uiteraard geen stappen ondernemen.

Als voorbeelden van het feit dat uw rechten in Servië niet gerespecteerd werden haalde u ook nog

volgende zaken aan: uw dochter werd gepest op school, u mocht de kosten voor uw identiteitskaart niet in schijven betalen en u wordt niet gerespecteerd door de politie.

Aangaande de problemen die uw dochter kende op school dient te worden opgemerkt dat ze geen problemen kende met de leerkrachten noch met de directie (gehoor CGVS 1 p.7). Ze had dus enkel problemen met andere leerlingen. Hierbij dient op gemerkt te worden dat pestgedrag onder kinderen een universeel gegeven is en niet zonder meer resorteert onder één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. U verklaarde overigens dat uw dochter momenteel in Servië woonde en dat u verklaarde dat ze het goed stelt (gehoor CGVS 1 p.6). Uw dochter is ondertussen 25 of 26 jaar oud, dus dit probleem is niet meer actueel.

Verder verklaarde u dat uw rechten niet gerespecteerd werden omdat u, als Roma, de kosten van uw identiteitskaart niet in schijven kon betalen. U verklaarde evenwel dat u dit eigenlijk niet werd toegestaan omdat u nog onbetaalde boetes had (gehoor CGVS 1 p.10). Dit feit is dus geen voorbeeld van uw rechten die niet gerespecteerd zouden worden omdat u Roma bent, maar eenvoudigweg omdat u niet alle boetes betaalde.

Verder verklaarde u dat Roma niet gerespecteerd worden door de politie in Servië. Dit wordt echter tegengesproken door uw eigen verklaringen waarbij u stelde dat de politie na de vernieling van uw auto ter plaatse kwam (gehoor CGVS 1 p.15).

Het voorval met de taxichauffeur en het optreden van de politie hiertegen werd hierboven reeds besproken. Uw verklaringen dat de Servische politie uw rechten niet zou respecteren is bovendien in strijd met de op het Commissariaat-Generaal beschikbare informatie waaruit blijkt dat er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie anno 2011 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialisereerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Wat betreft uw hierboven reeds geciteerde verklaring dat de politie zich niet echt met uw problemen lijkt bezig te houden en niet echt veel moeite doet omdat u Roma bent en uw verklaring dat de politie u om diezelfde reden niet correct behandelde in de zaak met de taxichauffeur, kan bovendien worden opgemerkt dat, zo blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie, voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie/politioneel wangedrag aan te klagen. In de loop van 2008 werden er door de Servische overheid initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, zoals ondermeer het Romani, het Albanees en het Kroatisch, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart.

Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Ik meen dan ook dat in Servië anno 2010 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Bovendien werd u in 2009 bijgestaan door een advocaat (gehoor CGVS 1 p.14). Er kan verwacht worden dat uw advocaat u over deze mogelijkheden om tegen de politie te ageren zou hebben ingelicht.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd.

Wat betreft uw twee overleden dochters die respectievelijk zowat twintig en zevenentwintig jaar geleden stierven nadat ze beiden een maand te vroeg geboren werden, dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen en uit de verklaringen van uw echtgenote niet blijkt dat de dood van uw dochtertjes het gevolg was van kwaad opzet of discriminatie. U beweert dat de oorzaak van de dood van uw dochtertjes ligt in de op racistische motieven gebaseerde beslissing van de arts dat zij geen maand in de couveuse mochten blijven (gehoor CGVS 1, p. 4-5; gehoor 11/16337, p. 13-14). Uit diezelfde verklaringen blijkt echter dat deze mening niet wordt ondersteund door de beschrijving van de feiten door u en uw echtgenote. Daaruit blijkt immers dat de arts u vertelde dat de beslissing om uw dochtertjes te laten vertrekken was gebaseerd op de vaststelling dat ze voldoende gewicht hadden (gehoor 11/16337, p.13) en op bloedtesten en andere controles waaruit bleek dat ze gezond waren (gehoor 11/16337, p.14). Zelfs uw voorstel om te betalen voor een langer verblijf in de couveuse kon de arts niet overtuigen, hij hield vol dat u naar huis kon gaan en dat alles in orde zou komen (gehoor CGVS 2 p.5). Uit uw verklaringen blijkt verder ook dat u de beslissing van de arts toendertijd aanvaardde en niet naar een ander ziekenhuis ging omdat de artsen u hadden gezegd dat het normaal was en dat ze goed was (gehoor CGVS 2, p.5). De enige bron die u aanhaalt om te stellen dat uw dochtertjes langer in de couveuse hadden moeten blijven zijn andere vrouwen, die commentaar gaven op het ziekenhuis en die dat volgens u konden weten (gehoor CGVS 2, p.5). Dit zijn echter geen medisch onderbouwde standpunten. Bovendien is evenmin aangetoond dat er een oorzakelijk verband is tussen de beslissing van de arts om uw dochtertjes uit het ziekenhuis te ontslaan en hun overlijden. Uw dochtertjes zouden immers zijn gestorven aan de gevolgen van een infectie die uitbrak nadat jullie het ziekenhuis hadden verlaten. Uw bewering dat er geen andere mogelijkheid is dan dat uw kindjes niet in de couveuse mochten blijven omwille van jullie etnie en dat dit hun dood veroorzaakte is dus niet aannemelijk gemaakt.

Wat betreft de dood van uw broer D.(...) in de jaren 1960 gaf u aan dat hij geslagen werd door Serviërs en 2 à 3 jaar na dit voorval overleed. (gehoor CGVS 1 p.4). Het gaat hier echter om een gemeenrechtelijk feit waaruit bovendien geen (actueel) risico voor u blijkt. Uw broer werd door de bewakers van de steenkoolmijn geslagen omdat hij steenkool aan het stelen was (gehoor CGVS 1 p.4; gehoor CGVS 2 p.3). Voorts verklaarde u dat niemand weet wat de precieze oorzaak was van de dood van uw broer en dat hij pas twee of drie jaar nadat hij geslagen werd overleed (gehoor CGVS 2 p.3 en gehoor CGVS 1 p.4). Volgens uw moeder zouden rug- en nierproblemen die het gevolg waren van zijn afranseling de oorzaak van zijn dood zijn, jullie gingen echter nooit naar een arts en dienden evenmin klacht in bij de politie (gehoor CGVS 2 p.3). Dit betekent dat eerst en vooral niet is aangetoond dat uw broer overleed aan de gevolgen van deze slagen en dat evenmin is aangetoond dat hij geen beroep kon doen op de bescherming van de Servische autoriteiten. In elk geval kan uit deze gebeurtenis niet worden afgeleid dat u bij terugkeer naar Servië een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Wat het overlijden van uw vader, zowat 50 jaar geleden, betreft wordt vastgesteld dat u zich hiervoor baseert op wat uw moeder u vertelde tijdens uw legerdienst. Zij zou u hebben verteld dat zij toen naar andere dorpen liepen omwille van de oorlog. Een groep Tsjetniks zou hen hebben tegengehouden en uw vader 50 slagen hebben gegeven. Later zou hij zijn overleden (gehoor CGVS 2, p.3). Hierover moet worden gezegd dat uit deze gebeurtenis, die zowat een halve eeuw geleden plaatsvond voor u geen grond voor een actuele vrees voor vervolging of geen zwaarwegende gronden dat u een reëel risico op ernstige schade zou lopen kan worden geput.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteitskaart, paspoort en rijbewijs bewijzen uw identiteit. Het busticket bewijst dat u reisde op 26 februari 2011. Deze zaken worden niet betwist. Het document van de rechtbank werd hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

Ten aanzien van tweede verzoekster :

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma en heeft u de Servische nationaliteit. Uw volgde het lager onderwijs en verkocht goederen op de markt. In 1979 huwde u met uw man V.(...) M.(...) (CGVS 11/16338; O.V. 6.817.533). U heeft samen één dochter, G.(...) V.(...).

U hebt twee dochters verloren die geboren werden na 8 maanden zwangerschap één voor en één na uw dochter die gezond is en geboren is in 1985 of 1986. U verklaarde dat de dokters u vroegtijdig uit het ziekenhuis lieten vertrekken omdat u Roma bent. Uw dochter overleden beiden ten gevolge van een virus.

Zeven jaar geleden stierf uw schoonbroer D.(...). Hij werd in elkaar geslagen door Serviërs toen hij ging stelen in de steenkoolmijn. Twee à drie jaar later overleed hij.

In 2009 werd een taxichauffeur verliefd op u. Wat later kwamen drie personen bij u thuis. Verschillende burens hoorden dat u problemen had en kwamen binnen. De agressoren werden bang en één van hen viel van de trap. U ging naar de politie om klacht in te dienen tegen die persoon. U zegt dat u er geen recht had op verdediging omdat de persoon die bij u van de trap viel aanwezig was op het politiekantoor.

Hij bleek de taxichauffeur te zijn, op het politiekantoor beschuldigde hij uw man van zijn val. De politie raadde hem aan om klacht tegen uw man in te dienen.

begin februari 2011 werd uw auto vernield. In de auto lag een briefje waarop stond 'Dood aan alle Zigane, nu is het een steen, het volgende is een bom'. U heeft geen idee wie de dader zou kunnen zijn. De politie is ter plaatse gekomen en noteerde uw klacht.

Uw man ontving op 14 februari 2011 een bevelschrift van de rechtbank om zich op 1 maart aan te melden in de gevangenis.

Ongeveer een week voor het vertrek van uw man naar Duitsland ging uw gezin voor een feest naar uw schoonzus. Uw man werd nadien door 4 à 5 onbekende personen in elkaar geslagen.

Verder verklaarde u dat Roma in Servië niet gerespecteerd worden en dat u er minder rechten heeft wegens uw etnische afkomst.

Uw man verliet Servië op 26 februari, u vertrok pas 3 maanden later. Uw man verbleef ondertussen bij vrienden in Duitsland. Hij vroeg er geen asiel aan omdat hij had gehoord dat het in België veiliger was.

Na het vertrek van uw man ging u naar uw dochter omdat zij een miskraam had gehad. U moest 15 dagen bij haar blijven. Na die periode ging u met haar en uw kleinkind naar uw eigen huis. De tweede dag dat u daar was kwamen de mannen die eerder bij u inbraken naar uw huis. U zei hen dat uw man niet thuis was, daarop probeerden ze u bang te maken. Ze brachten u dochter en kleinkind naar de woonkamer en sloegen en mishandelden u. U bent voor uw verwondingen niet naar de dokter geweest en diende geen klacht in bij de politie tegen deze personen.

U verliet Uzice op 20 of 21 mei 2011 en kwam op 21 mei in België aan, u vroeg hier op 23 mei 2011 samen met uw man asiel aan.

Bij terugkeer naar Servië vreest u dat u en uw man vermoord zullen worden door de mensen die u bedreigden.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende document voor: uw identiteitskaart uitgereikt op 18 november 2009 en uw internationaal paspoort uitgereikt op 5 april 2011.

B. Motivering

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u uw asielaanvraag steunt op de motieven die door uw man, M.(...) V.(...), werden aangebracht. Aangezien inzake de asielaanvraag van uw man een beslissing van tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan er ook aan uw asielaanvraag geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing van uw man luidt als volgt:

“Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient vastgesteld te worden dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U heeft geenszins aannemelijk gemaakt uw land daadwerkelijk te hebben verlaten uit een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of dat u in geval van terugkeer naar Servië bedoelde vrees dient te koesteren of nog een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst wordt de ernst van de door u aangehaalde vrees ernstig ondermijnd door het feit dat u voor u asiel aanvraag in België ongeveer 3 maanden in Duitsland verbleef. Als reden voor het nalaten van een asielaanvraag in Duitsland gaf u aan dat u hoorde dat het in België beter zou zijn (gehoor CGVS 1 p.12).

Dit is echter geen afdoende reden. Er kan van u verwacht worden dat wanneer u buiten uw land van herkomst bent u asiel aanvraagt in het eerste land waar u aankomt, zeker indien u er voor een langere periode verblijft en u problemen kent in uw land van herkomst.

Wat betreft de taxichauffeur die oneerbare voorstellen deed aan uw vrouw, de mannen die naderhand bij

u thuis binnenvielen en die dan zelf klacht tegen u indienden dient vooreerst te worden opgemerkt dat het hier om een weinig plausibel verhaal gaat. Zo komt het weinig waarschijnlijk over dat personen die u in uw huis beroofden zelf naar de politie zouden stappen om u aan te klagen voor de verwondingen die zij daarbij opliepen, temeer daar het duidelijk niet om zware verwondingen ging (hij had een verwonding aan het hoofd maar kwam zelf naar de politie; gehoor 11/16337, p.12) en dat er naar uw zeggen meerdere getuigen waren toen zij vluchtten (gehoor CGVS 1, p.14).

U beweert weliswaar dat u vals beschuldigd werd en dat u geen eerlijk proces zou hebben gekregen in eerste aanleg omdat geen enkele advocaat u durfde verdedigen in Uzice wegens de maffieuze achtergrond van uw belagers, die ook contacten zouden hebben gehad bij politie en gerecht maar u legt geen bewijsstukken in verband met uw zaak neer die dat kunnen ondersteunen (gehoor CGVS 1, p. 14). Omtrent het document van de rechtbank van eerste aanleg dient vooreerst te worden opgemerkt dat dit document weinig behulpzaam is. Het door u neergelegde document maakt weliswaar melding van een bevel om u aan te bieden bij een penitentiaire instelling teneinde de straf uit te zitten waartoe u op 12 oktober 2009 werd veroordeeld maar bevat geen enkele indicatie over de reden van deze veroordeling of de duurtijd van de straf. Er ontbreken hierbij nog tal van documenten die meer klaarheid rond deze zaak kunnen scheppen, die u echter niet voorlegde, als daar zijn het vonnis, een document of vonnis van uw beroep in Kragujevac, de klacht die u indiende bij de rechtbank, etc.... Het zijn net deze documenten die uw verklaringen zouden kunnen ondersteunen of weerleggen. Gevraagd naar deze andere documenten verklaarde u dat u ons deze nog zou proberen te bezorgen. Tot op heden heeft het CGVS nog geen documenten ontvangen. U bent nochtans wel degelijk op de hoogte van het belang van deze documenten voor uw asielaanvraag, want u legde het document van de rechtbank van eerste aanleg zelf voor tijdens uw eerste gehoor. Het belang van en de mogelijkheid tot het neerleggen van deze documenten na het gehoor is u daarenboven verschillende keren meegedeeld tijdens het gehoor (gehoor CGVS 2 p.8). Wat betreft de mogelijkheden voor u om deze documenten nog te bekomen verliet uw vrouw Servië pas enkele maanden na u, waardoor zij nog in de mogelijkheid was deze mee te brengen én u verklaarde dat u het document van de rechtbank bekwam via uw dochter die u dit nadien bezorgde (gehoor CGVS 1 p.11). Uit uw verklaringen dat u in beroep wel werd verdedigd en dat u in dit beroep, naargelang het moment van uw verklaring, werd vrijgesproken dan wel een strafvermindering bekwam van zeven naar twee maanden (gehoor CGVS 1, p.14; gehoor CGVS 2, p.8) kan tevens worden opgemaakt dat u ook uw advocaat zou kunnen contacteren voor een vollediger dossier. Uw oprechtheid omtrent het voorleggen van deze documenten wordt verder ondermijnd omdat u verklaarde dat alles bij u thuis gestolen is, maar tegelijk vond uw dochter nét het neergelegde document nog terug, wat toch opmerkelijk is (gehoor CGVS 1 p.11). Alles wijst er dus op dat u, indien de feiten zouden hebben plaatsgevonden, de mogelijkheid had bewijzen voor te leggen, maar dit niet heeft gedaan, nochtans is dit uw verantwoordelijkheid. Dit kan erop wijzen dat u de werkelijke reden van uw veroordeling wil achterhouden. De veroordeling waarop het door u meegebrachte document betrekking had kan voor om het even welke feiten zijn, deze staan nergens in dit document vermeld. Ik wijs er op dat het, om niet door bewijsstukken ondersteunde elementen uit de verklaringen geloofwaardig te kunnen achten, een wettelijke vereiste is dat de asielzoeker een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven, dat alle elementen waarover de asielzoeker beschikt zijn voorgelegd, en dat er een bevredigende verklaring is gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen. Het hierboven besproken en door u aangebrachte verloop van gebeurtenissen wordt dan ook niet aannemelijk bevonden en kan aldus niet de basis uitmaken van een risicoanalyse in het licht van de vluchtelingenstatus of de status van subsidiaire bescherming.

Wat betreft verder uw vernielde auto en het briefje met de bedreiging die u hierin vond, dient te worden opgemerkt dat u niet heeft kunnen aantonen dat u hiervoor geen beroep kon doen op de bescherming van de Servische autoriteiten. De politie kwam bij u thuis, ze lazen samen met u de brief. Ze bevroegen u ook over de mogelijke daders (gehoor CGVS 1 p.15). Uw verklaringen dat ze eigenlijk niets deden zijn dus niet gestoeld op enige grond. U verklaarde immers zelf geen enkel idee te hebben wie u auto vernield zou hebben (gehoor CGVS 1 p.15 & gehoor CGVS 2 p.9).

Wat daarnaast het moment betreft dat u door 4 à 5 onbekenden in elkaar bent geslagen, dient te worden

opgemerkt dat u ook hier niet kon aantonen dat dit geen eenmalige, gemeenrechtelijke en lokale gebeurtenis zou zijn. U weet immers niet wie u aanviel en waarom dit gebeurde. Voor dit voorval diende u overigens geen klacht in bij de politie zodat niet kan worden besloten dat u geen beroep kon doen op de bescherming van uw autoriteiten (gehoor CGVS 2 p.10). Als u de politie niet op de hoogte brengt van dit voorval, kunnen zij uiteraard geen stappen ondernemen.

Als voorbeelden van het feit dat uw rechten in Servië niet gerespecteerd werden haalde u ook nog volgende zaken aan: uw dochter werd gepest op school, u mocht de kosten voor uw identiteitskaart niet

in schijven betalen en u wordt niet gerespecteerd door de politie.

Aangaande de problemen die uw dochter kende op school dient te worden opgemerkt dat ze geen problemen kende met de leerkrachten noch met de directie (gehoor CGVS 1 p.7). Ze had dus enkel problemen met andere leerlingen. Hierbij dient op gemerkt te worden dat pestgedrag onder kinderen een universeel gegeven is en niet zonder meer resorteert onder één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. U verklaarde overigens dat uw dochter momenteel in Servië woonde en dat u verklaarde dat ze het goed stelt (gehoor CGVS 1 p.6). Uw dochter is ondertussen 25 of 26 jaar oud, dus dit probleem is niet meer actueel.

Verder verklaarde u dat uw rechten niet gerespecteerd werden omdat u, als Roma, de kosten van uw identiteitskaart niet in schijven kon betalen. U verklaarde evenwel dat u dit eigenlijk niet werd toegestaan omdat u nog onbetaalde boetes had (gehoor CGVS 1 p.10). Dit feit is dus geen voorbeeld van uw rechten die niet gerespecteerd zouden worden omdat u Roma bent, maar eenvoudigweg omdat u niet alle boetes betaalde.

Verder verklaarde u dat Roma niet gerespecteerd worden door de politie in Servië. Dit wordt echter tegengesproken door uw eigen verklaringen waarbij u stelde dat de politie na de vernieling van uw auto ter plaatse kwam (gehoor CGVS 1 p.15).

Het voorval met de taxichauffeur en het optreden van de politie hiertegen werd hierboven reeds besproken. Uw verklaringen dat de Servische politie uw rechten niet zou respecteren is bovendien in strijd met de op het Commissariaat-Generaal beschikbare informatie waaruit blijkt dat er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie anno 2011 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiserdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven

geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Wat betreft uw hierboven reeds geciteerde verklaring dat de politie zich niet echt met uw problemen lijkt bezig te houden en niet echt veel moeite doet omdat u Roma bent en uw verklaring dat de politie u om diezelfde reden niet correct behandelde in de zaak met de taxichauffeur, kan bovendien worden opgemerkt dat, zo blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie, voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie/politieel wangedrag aan te klagen. In de loop van 2008 werden er door de Servische overheid initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, zoals ondermeer het Romani, het Albanees en het Kroatisch, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart.

Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en

de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Ik meen dan ook dat in Servië anno 2010 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Bovendien werd u in 2009 bijgestaan door een advocaat (gehoor CGVS 1 p.14). Er kan verwacht worden dat uw advocaat u over deze mogelijkheden om tegen de politie te ageren zou hebben ingelicht.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd.

Wat betreft uw twee overleden dochters die respectievelijk zowat twintig en zevenentwintig jaar geleden stierven nadat ze beiden een maand te vroeg geboren werden, dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen en uit de verklaringen van uw echtgenote niet blijkt dat de dood van uw dochtertjes het gevolg was van kwaad opzet of discriminatie. U beweert dat de oorzaak van de dood van uw dochtertjes ligt in de op racistische motieven gebaseerde beslissing van de arts dat zij geen maand in de couveuse mochten blijven (gehoor CGVS 1, p. 4-5; gehoor 11/16337, p. 13-14). Uit diezelfde verklaringen blijkt echter dat deze mening niet wordt ondersteund door de beschrijving van de feiten door u en uw echtgenote. Daaruit blijkt immers dat de arts u vertelde dat de beslissing om uw dochtertjes te laten vertrekken was gebaseerd op de vaststelling dat ze voldoende gewicht hadden (gehoor 11/16337, p.13) en op bloedtesten en andere controles waaruit bleek dat ze gezond waren (gehoor 11/16337, p.14). Zelfs uw voorstel om te betalen voor een langer verblijf in de couveuse kon de arts niet overtuigen, hij hield vol dat u naar huis kon gaan en dat alles in orde zou komen (gehoor CGVS 2 p.5). Uit uw verklaringen blijkt verder ook dat u de beslissing van de arts toendertijd aanvaardde en niet naar een ander ziekenhuis ging omdat de artsen u hadden gezegd dat het normaal was en dat ze goed was (gehoor CGVS 2, p.5). De enige bron die u aanhaalt om te stellen dat uw dochtertjes langer in de couveuse hadden moeten blijven zijn andere vrouwen, die commentaar gaven op het ziekenhuis en die dat volgens u konden weten (gehoor CGVS 2, p.5). Dit zijn echter geen medisch onderbouwde standpunten. Bovendien is evenmin aangetoond dat er een oorzakelijk verband is tussen de beslissing van de arts om uw dochtertjes uit het ziekenhuis te ontslaan en hun overlijden. Uw dochtertjes zouden immers zijn gestorven aan de gevolgen van een infectie die uitbrak nadat jullie het ziekenhuis hadden verlaten. Uw bewering dat er geen andere mogelijkheid is dan dat uw kindjes niet in de couveuse mochten blijven omwille van jullie etnie en dat dit hun dood veroorzaakte is dus niet aannemelijk gemaakt.

Wat betreft de dood van uw broer D.(...) in de jaren 1960 gaf u aan dat hij geslagen werd door Serviërs en 2 à 3 jaar na dit voorval overleed. (gehoor CGVS 1 p.4). Het gaat hier echter om een gemeenrechtelijk feit waaruit bovendien geen (actueel) risico voor u blijkt. Uw broer werd door de bewakers van de steenkoolmijn geslagen omdat hij steenkool aan het stelen was (gehoor CGVS 1 p.4; gehoor CGVS 2 p.3). Voorts verklaarde u dat niemand weet wat de precieze oorzaak was van de dood van uw broer en dat hij pas twee of drie jaar nadat hij geslagen werd overleed (gehoor CGVS 2 p.3 en gehoor CGVS 1 p.4). Volgens uw moeder zouden rug- en nierproblemen die het gevolg waren van zijn afranseling de oorzaak van zijn dood zijn, jullie gingen echter nooit naar een arts en dienden evenmin klacht in bij de politie (gehoor CGVS 2 p.3). Dit betekent dat eerst en vooral niet is aangetoond dat uw broer overleed aan de gevolgen van deze slagen en dat evenmin is aangetoond dat hij geen beroep kon doen op de bescherming van de Servische autoriteiten. In elk geval kan uit deze gebeurtenis niet worden afgeleid dat u bij terugkeer naar Servië een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Wat het overlijden van uw vader, zowat 50 jaar geleden, betreft wordt vastgesteld dat u zich hiervoor baseert op wat uw moeder u vertelde tijdens uw legerdienst. Zij zou u hebben verteld dat zij toen naar andere dorpen liepen omwille van de oorlog. Een groep Tsjetniks zou hen hebben tegengehouden en uw vader 50 slagen hebben gegeven. Later zou hij zijn overleden (gehoor CGVS 2, p.3). Hierover moet worden gezegd dat uit deze gebeurtenis, die zowat een halve eeuw geleden plaatsvond voor u geen grond voor een actuele vrees voor vervolging of geen zwaarwegende gronden dat u een reëel risico op ernstige schade zou lopen kan worden geput.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteitskaart, paspoort en rijbewijs bewijzen uw identiteit. Het busticket bewijst dat u reisde op 26 februari 2011. Deze zaken worden niet betwist. Het document van de rechtbank werd hierboven reeds besproken."

Wat betreft het voorval dat u aanhaalde na het vertrek van uw man dient voor de volledigheid te worden opgemerkt dat, gezien aan de verklaringen die uw man hieromtrent aflegde geen geloof wordt gehecht, ook aan het feit dat u mishandeld zou zijn door deze personen geen geloof kan gehecht worden.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteitskaart en paspoort bewijzen uw identiteit, deze staat hier niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin

van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en de algemene zorgvuldigheidsplicht. Tenslotte voeren verzoekers een kennelijke beoordelingsfout aan. Verzoekers beweren dat zij wél een gegronde vrees hebben voor vervolging. Zij wijzen erop dat hun verhaal coherent is en meer dan plausibel waardoor niet ernstig betwist kan worden dat eerste verzoeker wordt gezocht door de politiediensten voor feiten die hij niet heeft gepleegd. Eerste verzoeker oppert dat hij en zijn echtgenote voor hun vertrek naar België met de dood werden bedreigd. Tweede verzoekster werd zelfs door 2 personen verkracht. Verder oppert eerste verzoeker dat hij ten onrechte werd beschuldigd en geen eerlijk proces heeft gekregen. Volgens verzoeker wilde geen enkele advocaat hem verdedigen omwille van de maffieuze achtergrond van zijn belagers en de contacten die zij hadden bij politie en gerecht. Verzoekers stellen dat de politie en de maffieuze belagers samengezworen hebben, waardoor verzoeker tot een gevangenisstraf van 7 maanden werd veroordeeld. De politie is naar eerste verzoeker op zoek omdat hij deze gevangenisstraf moet uitzitten, terwijl de maffia hem zoekt omdat ze nog met verzoeker willen afrekenen. Volgens verzoeker werd ten onrechte geoordeeld dat hij niet voldoet aan de voorwaarden uit artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM). Verzoekers stellen dat een terugleiding naar Kosovo een schending van artikel 3 van het EVRM uitmaakt omdat zowel de politiediensten als de maffia eerste verzoeker zullen opsporen.

Aan het verzoekschrift voegen verzoekers naast de documenten die ze eerder al hadden neergelegd een onvertaald document van de rechtbank toe.

2.2. Beide door verzoekers aangevoerde middelen worden gezamenlijk behandeld.

2.3. De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (*cf.* RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Waar verzoekers tegelijkertijd een schending aanvoeren van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient er op te worden gewezen dat zij niet in redelijkheid kunnen aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan, *in casu*, niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven die de beslissing onderbouwen kennen (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoekers louter kritiek hebben op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

2.4. De bestreden beslissingen, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, zijn in de eerste plaats gestoeld op de vaststelling dat verzoekers drie maanden in Duitsland verbleven alvorens in België asiel aan te vragen, wat de ernst van hun aangehaalde vrees ondermijnt. Daarnaast wordt opgemerkt dat het verhaal van verzoekers over de taxichauffeur die oneerbare voorstellen deed aan tweede verzoekster en het incident in hun huis weinig plausibel overkomt. De bewering dat eerste verzoeker valselijk beschuldigd werd en geen eerlijk proces heeft gekregen in eerste aanleg werd volgens de commissaris-generaal niet aangetoond omdat verzoeker geen verdere documenten over zijn strafzaak neerlegde. Verzoeker legde bovendien blijkens de bestreden beslissing weinig geloofwaardige verklaringen af over de redenen waarom hij geen bewijsstukken zou kunnen neerleggen. Met betrekking tot de vernielingen in de auto en het briefje met de bedreiging en de aanval waarbij eerste verzoeker door onbekenden in elkaar werd geslagen, wordt in de beslissing gesteld dat verzoekers niet aantonen dat zij geen beroep kon doen op de lokaal aanwezige beschermingsmogelijkheden. Aangaande de problemen die hun dochter op school kende, stelde de commissaris-generaal vast dat pestgedrag onder kinderen een universeel probleem is en deze problemen gezien de leeftijd van hun dochter niet langer actueel zijn. Waar verzoekers opwierpen dat hun rechten niet werden gerespecteerd omdat zij de kosten van een identiteitskaart niet in schijnen

konden betalen, stelde de commissaris-generaal vast dat dit te wijten was aan openstaande boetes. Waar verzoekers stellen dat de Servische politie hun rechten niet respecteert, merkt de commissaris-generaal op dat uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, kan worden afgeleid dat de Servische politie anno 2011 naar behoren functioneert en dat in geval van problemen politieel wangedrag kan worden aangeklaagd. Het overlijden van hun dochters 20 en 27 jaar geleden kan volgens de commissaris-generaal niet aan kwade wil worden toegeschreven. Met betrekking tot het overlijden van de broer van eerste verzoeker in de jaren 1960, werd enerzijds niet aangetoond dat dit overlijden te wijten is aan de slagen van Servische bewakers en maken verzoekers niet aannemelijk dat er actueel nog een risico zou voortspuiten uit deze gebeurtenis. Uit het overlijden van de vader van eerste verzoeker kan evenmin een actuele vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade worden gepurd.

2.6. De Raad merkt vooreerst op dat verzoekers niets inbrengen tegen de opmerking van de commissaris-generaal over hun verblijf in Duitsland gedurende 3 maanden, dat het acuut karakter van hun behoefte aan bescherming ernstig reduceert. Verder stelt de Raad vast dat verzoekers evenmin de overwegingen uit de bestreden beslissing bekritisieren met betrekking tot het functioneren van de beschermingsmogelijkheden in Servië, waardoor de problemen die zij hebben gekend geen aanleiding kunnen geven tot het bieden van internationale bescherming in België.

2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De Commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.6. Waar verzoekers stellen dat zij werden bedreigd en dat tweede verzoekster door 2 personen werd verkracht, merkt de Raad op dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekers toe om de motieven van de bestreden beslissing, waarbij werd gewezen op het weinig plausibele karakter van dit verhaal met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij in gebreke blijven.

2.7. In tegenstelling tot wat verzoekers beweren staat het geenszins vast dat eerste verzoeker door de politie wordt gezocht voor feiten die hij niet heeft gepleegd. Eerste verzoeker verklaarde tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk dat hij nooit problemen heeft gehad met de autoriteiten politie of gerecht van zijn land, maar enkel een gebrek aan respect ervoer (stuk 7, gehoorverslag CGVS I, 20/06/2011, p. 10). Vervolgens verklaarde eerste verzoeker aanvankelijk dat hij in beroep werd vrijgesproken en later dat hij strafvermindering kreeg (stuk 3, gehoorverslag CGVS II, 121/07/2011, p. 8). Dergelijke verklaringen doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de bewering dat hij onterecht zou zijn veroordeeld. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekers tot op heden niet alle documenten in verband met de veroordeling van eerste verzoeker hebben neergelegd waaruit een eventuele vexatoire veroordeling zou kunnen blijken. Met betrekking tot de kopie van het onvertaalde document dat verzoekers als bijlage bij hun verzoekschrift voegen (Verzoekschrift, stuk 3), dient te worden opgemerkt dat aan een gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopie geen bewijswaarde kan worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). In elk geval worden de omstandigheden van de veroordeling van eerste verzoeker niet bewezen geacht

waardoor deze geen aanleiding kunnen geven tot de erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.8. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>). Voor de interpretatie van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet kan bijgevolg nuttig worden verwezen naar de rechtspraak betreffende artikel 3 van het EVRM. Algemeen kan worden gesteld dat de bewijslast van het ernstig en reëel risico bij de verzoekende partij ligt. De blote bewering dat de politie en de maffia verzoekers zullen opsporen in hun land van herkomst volstaat niet om een inbreuk aan te tonen op artikel 3 van het EVRM (cf. RvS 25 september 2002, nr. 110.626). Men moet *“concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen”* (RvS 20 mei 2005, nr. 144.754) en verzoekers blijven hier in gebreke. Er werd geen schending van artikel 3 van het EVRM aangetoond.

2.9. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden. Verzoekers maken niet aannemelijk dat met bepaalde gegevens geen rekening werd gehouden of dat deze kennelijk foutief werden beoordeeld. Er werd geen schending van de zorgvuldigheidsplicht aangetoond en geen kennelijke beoordelingsfout bewezen.

Beide middelen zijn ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN